

вать що правимъ или въ какво состояніе се на-
мѣрвамы; като: рѣжъ, учъ, палъ, сѣдъ, спъ,
играъ, уби се челѣкъ, мыъ се, кърпъ се, боръ
се, спи ми се, яде ми се и проч.

Глаголи-тѣ иматъ лице както и мѣстоименія-та,
1, 2, 3, число, видъ съвършителенъ и несъвърши-
теленъ, наклоненіе изъявительно, повелительно, у-
словно и подчинительно, врѣме настояще, прѣхо-
дяще, окончателно, прѣминъло неопрѣдѣлено, прѣ-
минъло относително, отдавна-прѣминъло, бѣдъще
опрѣдѣлено и бѣдъще неопрѣдѣлено, и спряженіе;
кои-то сж три вида: на ж, ѣ, *ешъ* ж, ѣ, *ишъ*,
амъ, *ямъ*.

Глаголи-тѣ биватъ правилни и неправилни,
лични и безлични. Има и два глагола спомагателни:
съмъ и *щж*.

НАКЛОНЕНІЕ ИЗЯВИТЕЛНО.

<i>Врѣмя наст.</i>	1. Пѣж	2. Пѣшь	3. Пѣе	(ед.)
	1. пѣмъ	2. пѣете	3. пѣжъ	(мн.)
<i>Врѣме прѣход.</i>	пѣяхъ	пѣяше	пѣяше	(видъ несъв.)
	пѣяхмы	пѣяхте	пѣяхж	
<i>Прѣм. окончат.</i>	пѣхъ	пѣ	пѣ	(видъ съвршит.)
	пѣхмы	пѣхте	пѣхж	
<i>Прѣм. неопрѣд.</i>	пѣлъ съмъ	пѣлъ си	пѣлъ е	
	пѣли смы	пѣли сте	пѣли сж	